Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 19, 1982 No. 32. VOL. LXXXIX.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ПЕРЕСЛАВ ПРИВІТАННЯ ДЛЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Джерзі Си全, Н. Дж. — Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу переслав на руки Блаженнішого Патріярха Йосифа з нагоди 90-річчя з дня народження найщиріші побажання від імені десятків тисяч членства цієї суспільно-громадської і братської установи поза межами України.

У листі-привітанні між іншим пишеться: „Перейнявши з волі Божої велику спадщину незабутнього Слуги Божого Андрея Шептицького та керівництво Помісної Української Католицької Церкви в найтяжчу добу нашого українського народу, Ваша Святість своїм життям — довголітнім исповідництвом-мучеництвом.., ділами, словами і заходами, зуміли не тільки зберегти отриману спадщину, але й збагатити її новими великими і непромильними вартостями та двигнути нашу Святу Церкву і наш нарід на нові вершини на славу Бога і благо народу".

З нагоди цих Ювілейних святкувань Головний Екзекутивний Комітет переслав на руки Патріярха 1,000 долярів на Патріярший фонд.

В Ню Йорку вшанують Т. Шевченка і І. Франка

Ню Йорк, Н. Й. (О.Л.). — Громада великого Ню Йорку інтенсивно приготовляється до відзначення двох велетнів українського народу — Тараса Шевченка і Івана Франка в місяцях березні і квітні ц.р.

В неділю, 14-го березня, відбудеться заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій і Наукового Товариства ім. Шевченка величавий концерт у пошану Т.Шевченка під кличем: „Українська молодь в поклоні Шевченкові". Участь в концерті братимуть: Школа Кобзарського Мистецтва під керівництвом Юліяна Китастого і адміністрацією Миколи Чорного; дівочий хор Осередку СУМ-А „Жайворонки" під диригентурою Лева Стругацького і акомпаньяментом Соні Шерег; співочий ансамбль „Промінь" під керівництвом Богданни Волянської; учні Українського Музичного Інституту, декляматори Пласту та інші. Концерт відбудеться в школі Ірвінг при 17-ій вулиці і Ірвінг плейс; початок о год. 2:30 по полудні.

У неділю, 4-го квітня, відбудеться „Вечір творчости Івана Франка" у 125-річчя з дня народження великого письменника і поета Каменяра у виконанні Студії мистецького слова Лідії Крушельницької.

Організатори просять українські організації і установи не влаштовувати в цьому дні інших імпрез, щоб дати можливість якнайбільшому числу громадянства взяти в них участь.

Коротич пише про Бабин яр

Ню Йорк, Н. Й. (В.Д.). — Додаток до щоденника „Ню Йорк Таймс Маґазін", з неділі, 14-го лютого, в рубриці „Листи до редактора" помістив лист Віталія Коротича, головного редактора журналу „Всесвіт" у Києві, відносно статті Люсі Давідовіц, що появилася в „Н.Й.Т.Маґазін" 27-го вересня 1981 року під заголовком „Спадщина Бабиного яру". В. Коротич у його листі (переклад) пише: „Я поет, українець за національністю. Я народився і виріс в Києві; я тут вчився і тут написав всі свої твори.

Нещодавно я закінчив фільм про науку Бабиного яру в Київській фільмовій студії. Коли я переглядав документальні фільми з війни та з-перед війни, я був заскочений одним з них.

Він показує Київ, як місто виглядало кілька тижнів перед війною. Дівчата у променаді вздовж вулиць, вбрані за найвищою модою — шовкові сукні з підкладеними високими раменами. Діти забавлялися на гойдалках. Я не маю ніякого уявлення про етнічне походження жодної з них — всі вони були нашими совєтськими людьми. Ніхто з них не знав, що місяць пізніше вибухне найстрашніша у світі війна. І що Київ, такий гарний у час миру, втратить більше своїх мешканців, як З'єднані Стейти Америки протягом цієї ж цілої війни. Ніхто не повинен хвалитися мертвими — це жахливе жниво, але необхідно пам'ятати про кожного з них.

Видрукування статті Люсі Давідовіц співпало з висвітленням у Києві прем'єри мого телевізійного фільму „Бабин яр — лекція історії". Її стаття містить деякі ідеї, з якими я можу погодитися, але далеко більше таких, з якими годі погодитись.

Це правда, що під час перших кількох днів у Бабиному ярі лягло від пострілів більшість жидів, але пізніше масакра стала неперебірливою. Київ ще мав перед собою більше як 750 днів німецької окупації, і до яру пішли всі ті, яких вбили нацисти в тому періоді.

Кожний совєтський чоловік чи жінка оплакує жидів, які лежать поховані у Бабиному ярі не тому, — або не тільки тому, — що вони були жидами, але тому, що ці люди загинули за свою батьківщину і лежать пліч-о-пліч з їхніми братами і сестрами різних національностей. Вони загинули за вітчизну, і разом з двадцятьма мільйонами своїх співгромадян вони стали її пам'яттю. Ми воздвигли їм багато пам'ятників, ми далі будуємо їх, і справді все це робиться у пам'ять страждання всього людства, як цілости.

Я був дитиною, коли вибухла війна, і, якщо я дістав якусь науку із смерти і воскресіння мого міста, то це те, що не можна безкарно наставляти один народ проти другого, творячи зло і спричинюючи смерть".

ҐЕМПСТЕД У ПОШАНІ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Гемпстед, Н. Й. (М. Курчак). — Тут відбудуться святкування 90-річчя Патріярха Йосифа під патронатом парафії св. Володимира. Приготовляє їх місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства.

Відбудуться святкування в неділю, 28-го лютого. Цього дня в церкві св. Володимира, в год. 10-ій рано, о. парох Емілїян Шараневич відслужить Божественну Літургію в намірені Ювілята, з відповідною проповіддю.

Пополудні того ж дня відбудеться святковий концерт в залі Парафіяльного Центру о год. 3-ій по полудні з відповідною мистецькою програмою, з доповіддю Христини Подолюк та музично-вокальним виступом ансамблю „Промінь" під проводом Богданни Волянської. З декламаціями виступить шкільна молодь.

УСПІШНИМИ МИРЯНСЬКИМИ ІМПРЕЗАМИ ЗАПОЧАТКОВАНО ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА В РИМІ

Рим, Італія. (В. Маркусь). — У середу, 17-го лютого, у день уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа, відбувалися тут головні урочистості, зв'язані з ювілеєм його 90-річчя.

О годині 11-ій ранку понад 500 прочан, очолених своїми єпископами зі священиками відвідали Базиліку св. Петра і відправили Архиєрейський Молебень на гробі св. Йосафата.

По полудні у Соборі св. Софії відправлено Архиєрейську Літургію з участю Патріярха Йосифа та 12-ох Владик.

Самі святкування почалися у суботу, 13-го лютого, зустріччю приїжджих прочан і гостей у Домі католицьких конґресів Домус Марія, де замешкала більшість учасників. В середу увечері відкрито мистецьку виставку картин Омеляна Мазурика і недавно прибулого емігранта з України Володимира Макаренка. Виставлено понад 40 картин і їх сюжети частково відповідають характерові релігійної врочистости. Серед картин, зокрема О. Мазурика, є багато ікон та композицій іконописного характеру.

Опісля відбулася товариська зустріч учасників, що її влаштувало Українське Патріярхальне Світове Об'єднання. У цій зустрічі взяло участь понад 250 осіб.

У неділю, 14-го лютого, розпочато програму Архиєрейською Літургією, що її правив Владика Іван Прашко з Мельбурну, духовний опікун УПСО, з участю численного духовенства. Він також виголосив відповідну до нагоди проповідь.

По полудні відкрито в Домус Марія ІУ Конґрес мирян, присвячений темі „Українська Церква — назустріч Ювілею 1000-ліття". Відкрив Конґрес голова УПСО проф. Петро Зелений з Бельгії. Секретар Патріяршої Канцелярії о. д-р Іван Дацко прочитав глибоке слово привітання Патріярха, після чого довшу промову-доповідь виголосив філядельфійський Архиєпископ - Митрополит Стефан Сулик про ролю мирян у Церкві. У сесії взяло участь понад 350 осіб в тому шість єпископів, багато священиків і монахинь.

Після вступної сесії учасники поїхали до Базиліки св. Климентія, де відправлено в крипті Молебень над гробом св. Кирила. Це був саме день його свята-празника і вся Вселенська Церква відзначувала день його смерти. Як відомо, святі слов'янські апостоли Кирило та Методій були проголошені теперішнім Папою покровителями Европи разом із подвижником західнього чернецтва св. Бенедиктом. Молебень правили чотири єпископи, два митрати та кілька священиків.

У понеділок, 15-го лютого, відбулися три сесії Мирянського Конґресу, на яких розглянено такі проблеми: Українська Католицька Церква, як помісна одиниця Вселенської Церкви, її стан, проблеми та завдання. Доповідали о. архимандрит Любомир Гузар і д-р Кирило Митрович з Парижу. На тему „Релігійне життя наших громад на поселеннях, його віднова і завдання" доповідали д-р Василь Маркусь, Рим, і о. митрат Іван Шевців, Австралія. Єпископ чикаґський Іннокентій Лотоцький на цій сесії говорив на тему: „Наша обнова в Христі і в Церкві".

На пообідній сесії, присвяченій ювілеєві 1000-ліття хрищення України, доповідали на загальну тему — Ювілей 1000-ліття хрищення України, концепція, підготова й завдання, такі особи: о. д-р Михайло Гринчишин із Саскатуну, генеральний секретар центрального Ювілейного комітету Української Католицької Церкви; о. д-р Ігор Мащак з Монтреалю; д-р Мирослав Лабунька з Філядельфії і д-р Аркадій Жуковський із Парижу. Останній доповідач з'ясував погляд і підготову до ювілею з боку українців православних.

Остання сесія після вечері була присвячена основам патріярхального руху та духовним джерелам віднови в Українській Католицькій Церкві. Інспіруючу доповідь виголосив о. д-р Іван Гриньох з Мюнхену. У рамках Конґресу виступив із довшим словом також канадський Митрополит Максим Германюк. Сесіями Конґресу керували: проф. Володимир Янів, ректор УВУ; д-р Богдан Лончина з Дітройту; ред. Роман Данилевич із Клівленду й інж. Теодозій Кудлик з Лондону. Організацією всього Конґресу займався д-р Василь Маркусь, що тепер викладає в Римському центрі університету Лойола в Чикаґо.

Наскрізь успішний і багатий програмою Конґрес довів, що існує широка проблематика в Українській Католицькій Церкві, яка потребує спільного обговорення поміж ієрархією, духовенством і мирянським рухом, та що в цьому напрямі розпочався корисний діялог поміж ієрархією і мирянами.

У вівторок, 16-го лютого, відбулася окрема сесія Українського Наукового Богословського Товариства, на якій виголосили доповіді — о. д-р І. Гриньох на тему „Богородиця у світлі східньої артодоксії" та о. д-р Іван Хома про „Два Синоди екзархів, скликаних Митрополитом Андреєм Шептицьким у 1939-40 роках".

Окремо проходила сесія Української Католицької Молоді у приміщеннях Папської Малої Семінарії на тему: „Бути з Христом, бути в Церкві — виклик сучасній молоді". Доповідали шість молодих священиків — студентів. Підсумки дискусії дав о. Іван Кротець із Чикаґо.

Понад 100 молодих були прийняті Патріярхом на авдієнції, під час якої Патріярх виголосив коротке слово.

Того ж дня, 16-го лютого, відбувався ІУ Делеґатський з'їзд Українського Патріярхального Світового Об'єднання. У З'їзді взяли участь 31 делеґат із 41-им мандатом та понад півсотні гостей. З'їзд дав абсолюторію попередній Управі, що її очолював на протязі семи років проф. П. Зелений. Обрано нові керівні органи УПСО. Президію очолив д-р Б. Лончина, а в склад її ввійшли: інж. Василь Колодчин — секретар і Анатоль Ромар — скарбник, обидва з Дітройту; заступники голови — інж. Т. Кудлик з Лондону, інж. Сидір Дем'як із Гамілтону, Канада; ред. Юрій Венґльовський з Мельбурну, Австралія

(Продовження на ст. 3)

У світі

МІЖ ПРЕЗИДЕНТОМ ЗСА РОНАЛДОМ РЕҐЕНОМ і прем'єром Ізраїля Менахемом Беґіном відбулася виміна листами в справі постачання американської зброї деяким арабським країнам. Притокою до тієї виміни було перебування секретаря оборони ЗСА Каспара Вайнберґера в Йорданії і його заява після розмов з королем Йорданії Гуссейном, у якій Вайнберґер сказав, що ЗСА піднесуть кількісно й якісно достави зброї до Йорданії, в тому — модерних літаків і інших засобів. Заява викликала в Ізраїлі великі протести, в яких взяли участь усі політичні елементи ізраїльського суспільства на чолі з урядом. Прем'єр Беґін виступив у парляменті й парлямент після гарячої дебати ухвалив відповідну резолюцію. Зрушилися також жидівські громади, порозкидані по світі. Це змусило президента Реґена вияснити справу. У своєму листі Беґінові Президент написав: „Пресові й інші звіти представили неправильно цілу проблему, подаючи некоректні й перебільшені коментарі у справі політики ЗСА в галузі мілітарної допомоги країнам на Близькому Сході". Пресові коментарі до листа Президента підкреслюють, що Президент не заперечив можливости висилки більшої кількости зброї до Йорданії, а тільки підкреслив, що ЗСА і надалі будуть дбати про те, щоб Ізраїль мав перевагу. З того преса робить висновок, що більші достави зброї до Йорданії потягнуть за собою збільшення достав до Ізраїля.

ВСІ СПРОБИ ВРЯТУВАТИ ТИХ ОСІБ, ЩО МОГЛИ пережити катастрофу нафтової вежі при Нюфавндленду, закінчилися неуспіхом. Жодної особи з 84 членів залоги цієї вежі не врятовано. Крім знищеної сильною бурею нафтової вежі, літаки, які беруть участь у рятунковій акції, спостерегли перевернені або напівзатоплені рятівничі човни, які були на випадок потреби прикріплені до згаданої вежі. З самої вежі, яка належала до найбільших і наймодерніших у світі, нічого не залишилося — тільки плаваючі бої вказують місце, де була вежа. Фірми, які мали свої залоги на вежі, подали поіменний список цих залог; тільки одна родина просила не подавати прізвища члена її родини, що також загинув. Катастрофа цієї вежі є другою по величині жертв. У найбільшій такого роду катастрофі в березні 1980 року в Норвеґії загинуло 123 особи.

ПРОФСПІЛКА ФРАНЦУЗЬКИХ ПРАЦІВНИКІВ державних установ відкинула пропозицію соціялістичного уряду й погрожує дальшими кроками. До цієї профспілки належать чотири мільйони членів-працівників на різних щаблях державних установ. Соціялістичний уряд запропонував їм 10,5 відсотка підвишки платень, але профспілка не погодилася на це. Уряд плянував полагодити так справу конфлікту з працівниками, щоб це могло стати взірцем для інших конфліктів такого роду. Одночасно соціялістичному урядові дуже залежало на тому, щоб прихилити до себе профспілку його працівників, бо між соціялістами й комуністами Франції йде тиха, але важка боротьба за впливи серед профспілок. Комуністи мають чотири міністри в соціялістичному кабінеті. Разом з тим вони ведуть проти соціялістів конкуренційну боротьбу, в якій профспілки відіграють щораз більшу ролю. Уряд пропонував робітникам насамперед залишити ті самі платні, але обнизити години праці. Одначе профспілка вимагає обнижки годин праці й підвишки платень.

В Америці

СУДДЯ ДЖОРДЖ ПРАТТ ОГОЛОСИВ У ВІВТОРОК, 16-го лютого ц. р., своє рішення в справі сенатора Гаррисона Вілліямса, демократа з Ню Джерзі, який був обвинувачений за перекупство у так званих абскам процесах проти офіційних осіб, в тому числі членів Сенату і Палати Репрезентантів. Вілліямса засуджено на три роки в'язниці і 50,000 долярів кари за те, що він обіцяв підставленому „арабському шейкові" за відповідну суму грошей заступатись за його інтереси на форумі Сенату. Сен. Вілліямс залишиться на волі, вичікуючи висліду внесеної ним апеляції до вищої судової інстанції. Після процедури в суді сенатор зустрівся з кореспондентами і заявив, що він буде змагатися за те, щоб опрокинути закиди. Він виніс відклик до вищого суду. Переслухання в Сенаті в його справі розпічнеться 23-го лютого. Якщо Сенат вирішить усунути Вілліямса, то губернатор Ню Джерзі Томас Рейн матиме право номінувати іншу особу на його місце.

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН ПОСТ" ПОВІДОМИЛА в кінці минулого тижня, що президент Роналд Реґен одобрив плян заходів для зупинення комуністичної експансії в Центральній Америці, який має дві основні цілі: створити передумови для економічного поліпшення в тих країнах, зокрема в Ель Сальвадорі і Гондурасі, і всякими засобами зупинити військову допомогу для марксистських партизан, яку вони отримують від Москви, Куби і Нікараґуа. Ходять також поголоски, що Уряд ЗСА звернувся до Арґентини, щоб вона вислала свої військові відділи для поборювання комуністичних партизан в цьому районі, а ЗСА вишлють для допомоги арґентинцям своїх добре вишколених інструкторів і зброю. Президент Реґен відмовився від коментарів в цій справі, але обіцяв з'ясувати цілий комплекс проблем, пов'язаних з Центральною Америкою у своєму виступі.

СЕНАТОР ГЕНРІ ДЖЕКСОН, ДЕМОКРАТ ІЗ стейту Вашінґтон, виступив з вимогою, щоб президент Роналд Реґен заборонив американським компаніям висилати до Совєтського Союзу американську технологію потрібну Совєтському Союзові для будови газопроводу „Ямал". Проєкт цієї будови, як відомо, фінансують країни Західньої Европи, які натискають на Вашінґтон, щоб він не відмовлявся від продажі цієї технології. Виступаючи на повному засіданні Сенату, Г. Джексон заявив, що газопровід із Сибіру до країн Західньої Европи був подуманий совєтськими лідерами для осягнення двох цілей: придбання твердої західньої валюти, яку Москва вживатиме для закупу зерна і ведення підривних акцій у вільному світі, і поглиблення розколу в західньому бльоці. Джексон думає, що Америка повинна вийти з якоюсь альтернативою цього питання і дати можливість країнам Европи нагоду, щоб вони могли відмовитись від совєтських сирівців. Г. Джексон, як відомо, є знавцем енерґетичних і військових справ в Сенаті. До його голосу прислухаються зокрема молодші законодавці.

ВИСОКОПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ „КОЛАМБІЯ" знову буде запущений в орбіту 22-го березня ц.р., або навіть раніше і перебуватиме у міжплянетних просторах сім днів, виконуючи відповідну місію. З цією метою „Коламбію" вже привезено до центру ім Джана Кеннеді на Флориді і там розпочалась підготова для чергового полету.

В ПОЛЬЩІ ЗНОВ ПЕРЕВЕДЕНО АРЕШТИ

УРЯД ПОГРОЖУЄ СВЯЩЕНИКАМ

Варшава, Польща. — Військова рада національного спасіння і офіційне польське пресове аґентство ПАП підтвердили, що ситуація в Польщі все ще залишається небезпечною і напруженою. На Захід продісталися деякі дані, які підтверджують тривання військового режиму і заперечують поголоски про лібералізацію заряджень, які були видані після проголошення воєнного стану в тій країні.

Згідно з цими даними аж 145,000 поляків порушили ці „воєнні" зарядження і були визнані винними урядовими чинниками. Згадане польське аґенство подає, що з усіх 145,000 осіб, 90,000 отримали тільки пересторогу про порушення правопорядку; 29,000 були притримані і „дістали лекцію"; 3,500 осіб заарештовано і поставлено у стан обвинувачення; 7,000 були покарані гривною на загальну суму 2,3 мільйони злотих (29,000 долярів), а 4,000 отримали судовий виклик.

Крім того, польська газета „Трибуна Люду", офіційний орган Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, на сторінках якої дуже часто висловлюється становище теперішнього уряду прем'єрміністра Войцєха Ярузельського і Військової ради національного спасіння, розпочала атаку на духовенство, яке, мовляв, переносить з таборів ізоляції і в'язниць різні інформації і передає їх за кордон. Ці інформації, — пише газета, — використовує пізніше радіостанція „Вільна Европа" й інші „західні пропаґандивні джерела".

Названа газета у довшій редакційній статті каже, що частина духовенства, яка має дозвіл відвідувати ув'язнених чи тимчасово притриманих осіб, відіграє ролю „листоношів" і „передавачів різних пліток", з ізольованих таборів. Газета каже, що така діяльність духовенства шкодить не тільки притриманим, але також священикам і Церкві в загальному, якій можуть закинути „нельояльність до уряду, порушення закону тощо". „Трибуна Люду" натякає, що від 13-го грудня тобто від проголошення воєнного стану у Польщі, аж досі, священики, включно з примасом Польської Римо-Католицької Церкви архиєпископом Юзефом Ґлємпом, відвідали ізольовані табори 76 разів і несли в'язням не тільки духову, але також матеріяльну допомогу, зокрема харчами і одягом. Газета згадує про 2,000 пакунків привезених священиками до цих таборів. При тому вони відправили 237 Служб Божих для в'язнів, яких нараховують 5,000 осіб.

Як вияв гуманности теперішнього керівництва в Польщі, газета наводить випадок з польським дисидентом Адамом Міхніком, який хворіє на шлунок і харчі для нього приготовляють у монастирі сестри.

Політичні і церковні спостерігачі кажуть, що засоби масової інформації в Польщі систематично збільшують тиск на Церкву і церковних активістів, але редакційна стаття у „Трибуні Люду" видається їм не тільки пересторогою, але погрозою обмеження обслуги в'язнів священиками. У подібному тоні писала „Трибуна Люду" також після відвідин у Ватикані польських церковних достойників і проповіді архиєпископа Ю. Ґлємпа. Газета писала, що „певні церковні круги складають провокативні заяви і поглиблюють існуючу кризу".

Також інша газета, „Жолнєж Вольносьці", заявляє, що розвиток останніх подій і „непередумані заяви деяких церковних діячів" вказують, що в Польщі все ще існують сили „готові підсилювати заколоти і вносити елементи непорозуміння". Названа газета також гостро висловилася про розповсюджувані членами вільної профспілки „Солідарність" летючки, у яких нібито закликається поляків до спротиву леґальному урядові, а зокрема до припинення праці й бойкоту продукції.

Вміжчасі Папа Іван Павло II, не зважаючи на його тяжку подорож по країнах Африки, продовжує виступати в обороні прав польського народу і каже, що він і надалі залишається в надії, що Господь Бог вислухає молитов польського народу і в Польщі прийде знову до відновлення нормальних відносин між урядом і народом.

В Гамбурґу арештовано спільника Аджі

Гамбурґ, Західня Німеччина. — Тут арештовано турецького терориста, Омера Ая, за яким турецька поліція розписала гончі листи по всьому світі. Ай обвинувачений турецькою поліцією в убивствах, грабуваннях та інших злочинах, а крім цього, в тому, що він допоміг Мехметові Алі Аджі, який намагався пострілами з пістолі вбити Папу Івана Павла II, отримати фальшивий пашпорт.

Речник німецького суду, який веде справу арештованого терориста. Йерг Дюкер подав докладніші дані про арешт Ая, про його зв'язки з Аджею та про процес його видання в руки турецького правосуддя. Ая арештувала поліція, як подав Дюкер, припадково за переступлення якогось незначного автомобільного припису. Арештований заховувався спокійно й зовсім не передбачував, що він пошукуваний поліціями в світі. Німецька поліція не

(Продовження на ст. 3)

Вибір делеґатів на 30-ту Конвенцію УНСоюзу

Пригадуємо всім Відділам, що вибір делеґатів та їх заступників на 30-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в травні цього року в Рочестері, Н.Й., мусить бути переведений не пізніше, як до 3-го березня 1982 року. Виповнені повновласті делеґатів і заступників (по одній для кожного) треба пересилати до 10 днів після виборів Головній Канцелярії УНСоюзу для апробати та проголошення їх списка в „Свободі". Пригадуємо теж Відділам, які мали менше як 75 членів та не були управнені до самостійних делеґатів на 30-ту Конвенцію, що повідомлення про об'єднання двох Відділів, що мають разом 75 або більше членів, повинні вислати Головній Канцелярії обидва такі Відділи, щоб одержати право на вибір спільного делеґата і заступника. Такі об'єднання і вслід за цим вибір делеґатів і заступників також мусять бути поладнані та переведені не пізніше, як до 3-го березня 1982 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На шляху до змін

Проєкт державного бюджету президента Роналда Регена на 1983 рік, що його саме тепер він представив обидвом палатам Конґресу ЗСА, викликав зразу такі численні застереження й протести, які, мабуть, уже давно не мали місця в цій країні. Застереження і протести виходять від різних громадських діячів і вчених та речників усіх сегментів суспільного життя.

Проєкт Президента передбачує дефіцит понад 90 більйонів долярів, але більшість економістів висловлює думку, що він досягне й переступить 100 більйонів долярів. І саме цей неймовірно високий дефіцит викликає найголосніші протести. Короткий час перед проголошенням проєкту бюджету Президент публічно змінив свою ранішу думку про дефіцит державного бюджету. Колись він опрокидував дефіцит і під кінець своєї каденції обіцяв зрівноважити бюджет, вважаючи дефіцит одною з основ сучасного важкого положення, а тепер висловив думку, що шкідливість державного бюджету — незначна та обмежена, ще й до того рівноважена іншими позитивними моментами.

Боротьба за бюджет поступово виявляє усі слабості та й усі сильні місця економічної політики президента Регена, а навіть загальні недоліки американської економіки на сучасному етапі. Президент насамперед намагається обнизити державні тягарі звичайного громадянина, ослабити вплив держави в різних ділянках національного життя — „зняти з плечей громадян ту потвору-державу" як каже він — передати якнайбільше повновластей і функцій стейтовим і міським урядам, що він назвав „новим федералізмом". Він хоче за всяку ціну звільнити ініціятиву приватних підприємців та дати їм фінансові засоби до диспозиції, щоб вони мали чим орудувати. В тій цілі — він з одного боку обнизив податки на 25 відсотків протягом трьох років, але з другого боку обмежує також соціяльні видатки для численних категорій тих, що живуть з різних форм суспільної опіки. Для зміцнення оборони ЗСА він значно підвищив видатки на мілітарні цілі, але одночасно з тим хоче ослабити інфляцію, яка прибрала такі загрозливі форми.

Критики бюджетового проєкту Президента, про який мова, вказують не тільки на його недоліки, але на органічні суперечності в ньому, які, коли їх послідовно застосувати в життя, будуть себе взаємно виключати. Наприклад, збільшені оборонні видатки зміцнюють інфляційний тиск, а так само податкові звороти, чи зменшення податків; зменшення фондів на поборювання нужди, збільшує безробіття, а безробіття збільшує нужду. Одначе найбільший спротив викликують різні обнижки устійнених протягом довшого часу фондів, чи навіть їхня ліквідація. Одначе в цьому відношенні Президент заявив рішуче, що хто живе виключно з таких фондів, бо інших придбати не може й не може працювати, буде й надалі їх отримувати.

Дотепер головна атака на проєкт бюджету Президента націлена на його неймовірно високий дефіцит, що його в першу чергу спричинили два його потягнення : зменшення податків і збільшення видатків на оборонні потреби. В обидвох тих справах Президент категорично заявив, що не погодиться на зміни.

Все таки вже сьогодні можна сказати, що проєкт бюджету Президента на 1983 рік підпаде поважній перевірці. Впрочім сам Реґен сказав, що він не протиставиться тому, якщо тільки в тих ревізіях будуть збережені: зменшення податків і збільшення видатків на оборонні потреби. З того ясний висновок, що ми є на дорозі до значних бюджетових змін, над якими працюють не лише опозиційна Демократична партія, але привладна — Республіканська.

Господарські зміни можуть іти по двох лініях. Вони можуть бути одноразові, на короткий час, з ціллю добитися тимчасових, проминаючих змін, але вони також можуть бути основніші, наставлені на структуральні зміни в системі і в методах. Бюджет Президента й ціла його господарська політика й узагалі внутрішня та зовнішня політика наставлена на зміни, тільки постає питання, в якому напрямі ті зміни мають іти.

І тут розходження направду великі. Починаючи з наміру Президента скоротити й обмежити державний апарат та його вагу в житті країни. Всі згідні з тим, що в багатьох випадках той бюджетовий апарат занадто розрісся, але не всі згідні з тим, що його треба ослабити. Навпаки, є такі, які вимагають змін, вимагають скорочень і обмежень, але з метою усправнення і зміцнення державної системи, а не її ослаблення. В економіці основним питанням є, чи основним мотивом господарської діяльности є заробіток і прибутки, а чи задоволення матеріяльних потреб усього населення. Таких підставових питань є чимало. І від розв'язки тих, на перший погляд теоретичних питань, залежатимуть найбільш практичні й конкретні потягнення тепер і в майбутньому.

А. К.

А-ПРОПО ОДНІЄЇ СВІТЛИНИ...

На початку цієї зими, коли ще на центральних вулицях Бонну, Риму, Копенгагену, Брюсселю та інших міст західньоевропейських столиць відгомоном відбивалися промови і вигуки тисячних мас демонстрантів проти проєктованої інсталяції нових американських ракет у Західній Европі, в Москві появилася знімка Брежнєва з його дружиною Вікторією і внучкою Галею, що її швидко поширено й на Заході.

Світлина як світлина, і, здавалось би, ні на ній, ні у її появі немає нічого особливого. І „розстановка" звичайна, традиційно-обивательська — напереді усміхнена внучка, а позаду серйозний і затурбований долею світу дідо з бабою, — і ретушування непогане, професійне. У всякому разі навіть краще, ніж, наприклад, фото Брежнєва на похороні Суслова. Одним словом, в інших, нормальних умовинах — буденна річ і стільки.

Не так, однак, у Совєтському Союзі. Відомо ж, що кремлівські вожді не „практикують" родинних фото (частинним вийнятком якийсь час був лише „волюнтаристичний" Хрущов), і взагалі фамілійні справи — це своєрідні державні таємниці, засекречені звичайно так само, як, наприклад, ракетні бази чи якісь там мінопрочищувачі з кляси „Євгенії" чи іншої „Соні"... А значить поява родинного фото „діда, баби і внучки" теж не припадкова, а у всякому разі не звичайна фамілійна справа, ані навіть не нормальне професійне, журналістичне діло.

Поява його в час, коли „якраз надобре почалася війна за серця і уми Західньої Европи між Москвою і Вашінгтоном, як писав у останніх „Форейн Афейрс" Вілліям Дж. Гайленд, працівник Державного департаменту в 1974-75 роках і заступник директора Ради національної безпеки в 1975-77 роках, має, на нашу думку, виразну політичну, точніше міжнародно-політичну вимову та цілеспрямування. Світлина символізує тут не лише пов'язання ґенерацій, родинну атмосферу і тепло, турботу дідів за долю внуків і всі інші „психологічні виміри" того роду, але й ще багато чого іншого і важливішого. Ясно ж, що перш усього вона має відображати, „промінювати", маніфестувати і утверджувати „миролюбну політику" самого Брежнєва... Коротко: вона має служити справі „миру"; „миру" в розумінні кремлівської олігархії і її керівника. І в тому відношенні вона є тільки ще одним інструментом у обильному „психологічному" арсеналі Москви, спрямованим на роззброєння західньоевропейських буржуа не лише у військовому, але передусім психологічному змислі. У підсумку це своєрідна „фотографічна проєкція" цілої „миролюбної міжнародної політики" Кремля у її сконденсованій, „зфокусованій" у фотографії формі.

Виникає самозрозуміле питання, чому ж не збільшили і не помножили ще додатковим особовим коефіцієнтом отої цілої „фотографічної миролюбности" Кремля, тобто ще кількома іншими портретами зі сім'ї Брежнєвих, щоб запевнити їй ще більший успіх і ударність. Чейже всі вони, здавалось би, і з відповідними професійними кваліфікаціями і взагалі підходящі. От, взяти б хоча зятя Брежнєва Юрія Чурбанова. Він же і в ранзі генерал-ляйтенанта, і перший заступник міністра внутрішніх справ (МВД), і на останньому XXVI з'їзді КПСС увійшов у ЦК. Точніше, його „потягнув" тесть, але яка це різниця? Не таємниця, що відколи він, звичайніський собі офіцерина міліції, оженився з донькою Брежнєва Галиною, було у нього вже доволі часу, щоб звикнути до того, щоб тесть „тягав" його безупину по всіх щаблях блискавичної кар'єри аж до міністерського фотеля включно. Тим більше, що у нього і дійсних природних здібностей, як кажуть, не бракувало і без тестя.

Ніщо не стояло теж на перешкоді синові Брежнєва Юрієві, який теж уже попав і в ЦК разом із швагром, і в міністерському фотелі сидить як перший заступник міністра зовнішньої торгівлі. Тоді, очевидно, обов'язково треба б додати і доньку Брежнєва Галину, що її, наприклад, зовсім добре можна було перед тим післати на конґрес Світової федерації жінок у Празі, щоб уже й там спробувала своїх сил у боротьбі проти озброєння Західньої Европи, за „мир". Все воно і просто і ударно, і, щонайважливіше, зміцнило б самозрозуміло „психологічну ударність" та силу фото.

А може все ж таки воно не так просто і не так самозрозуміло, якщо повірити вісткам і слухам, що кружляють по Москві, про доньку Брежнєвих. Відома річ, що дружина Брежнєва і мати Галини — Вікторія Петровна — жидівка, і Галина, як кажуть, почуває себе щонайменше півжидівкою. Мало того, в той час, коли Вікторія вповні зрусифікувалась, її донька мала б таки ще зберегти доволі сильні почування до жидівського народу. Говорять, що вона взагалі має слабість до жидів, часто з ними зустрічається і не приховує своїх симпатій для них. Радше навпаки. Зокрема вона доволі відкрита і відважна у доброму товаристві і при коньякові та шампанськім. В такій атмосфері вона може собі дозволити й на ризиковні вислови, які ледь не межують з „інакомислієм". Дехто твердить, наприклад, що вона мала одкрито радити жидам, щоб вони чим скоріше виїжджали до Ізраїля, бо, мовляв, коли батько відійде, жидам буде ще гірше. В іншому місці вона мала прямо висловитися так, що після її батька прийдуть „аферисти", і тоді „вся будівля готова розвалитися". Ще інші кажуть, що вона не скриває думок, що після відходу Брежнєва вона втратить усі теперішні привілеї і, правдоподібно, її разом з чоловіком виш-

(Продовження на ст. 3)

Іван Я. Хамуляк

Нам таки треба здорової консолідації

„Не консолідації нам треба, а селекції", читаємо в одній українській газеті.

Важко повірити, щоб нині хтонебудь із відповідальних наших людей — включно із тими, що в той чи інший спосіб ще пов'язані із Українським Визвольним Фронтом був бодай на одну хвилину захоплений селекцією, перепровадженою на XIII Конґресі Українців Америки. Багато краще були б ті „селекціонери" зробили, якщо б були послухали нинішнього Владику Роберта Москаля, адвоката Юліяна Куляса, д-ра Романа Барановського й інших, і замість жахливого розбиття, дали б нашій громаді сконсолідований УККА? Поминаючи різні „аванґарди, що ведуть перед в українській революції" (на жаль, лише на поселеннях), ідея „селекції" дуже живо нагадує комуністичну, нацистську та фашистські ідеології, ідеології вповні скомпромітовані. Застановитися на мить: хто має моральне і фактичне право таку „селекцію" переводити?

Одне ми зробили нашою селекційністю у Філядельфії: ми розірвали нашу фронтову лінію і в той прорив наші вороги висилають все нові сили для атаки, а ми не маємо ким тієї прірви залатати, дозволяючи їм завдавати нам ударів за ударами. — Селекціоністи сьогодні втратили голову і не знають, що мають робити. На мою думку — їхня роля закінчена.

Нам треба консолідації здорових творчих сил і ми мусимо за ними якнайскоріше пошукати, злучити розірваний фронт.

На останньому Конґресі — в обличчі реалізації ідеї селекції та браку конкретних познак хотіти ту „селекцію" корегувати, а рівночасно в зв'язку з нашою безборонністю в обличчі різних рафінованих ворожих атак, при чому так званий український антисемітизм є одним із найбільш наглядних, ми мусимо шукати засобів для скріплення українських визвольних позицій. Немає одної загальної централі, — а рівночасно важко собі уявити щоб УВФронт міг в тій ситуації її створити, тому всі демократичні сили спільно мусять стати до боротьби за загальноукраїнські справи, створивши нову формацію. Вона не буде конкуренцією теперішньому УККА, але буде практичною розв'язкою консолідації усіх здорових наших сил для боротьби за українську рацію. Такою формацією може бути Конференція Голів тих організацій, які не входять в систему теперішнього УККА з уваги на його однопартійність, на його селекційність. Таку ідею подав уже від себе Український Демократичний Рух, але вона потребує деякого ближчого уточнення. Усі організації, які нині не входять в систему УККА, включаючи теж і професійні, як — Українське Лікарське Товариство, Товариство Українських Інженерів Америки й інші, повинні створити координаційний центр який буде координувати акції, які мають загальний характер, як, наприклад, Український Музей, українська енциклопедія, Український Гарвард, Український Патріярхат, українське „лаббі" і т. п., дальше творення організацій для польсько-українського зближень, акція в напрямі зближення й кооперації українців та карпаторусинів тощо. Все те без сумніву корисні акції, які потребують координації. Реакція нашого здорового громадянства на згадані акції була і є позитивна і тому її треба так розцінювати. Якщо додати акцію наших дисидентів, які створили і ведуть Українську Гельсінкську групу, то ми рішуче мусимо мати центр для координації згаданих акцій поза рамками дій УВФронту, при чому теперішній УККА є одною із його формацій.

А ті члени організацій УВФронту, які йдучи за голосом власного сумління (а їх є чимало), схочуть допомагати в рамках тої Конференції, завжди це можуть робити. Наша громада не буде залежати від „семафорів" некваліфікованих лідерів.

У тій новій ситуації буде проходити справа не за особи, не за фрази, але за конкретний зміст праці.

Ярослав Курдидик

„ВОЯК КОНДОТЬЄР"

Уже від довшого часу в ЗСА появляється люксусово виданий та ілюстрований журнал, об'ємом коло сто сторінок, але його важко знайти в продажу, а ще важче знайти в будь-якій публічній бібліотеці. Його назва — „Солджер оф Форчюн" — „Вояк кондотьєр". Журнал виходить кожномісячно, 250,000-им накладом — у ціні 24 доляри.

Цей журнал можна розглядати по-різному; для „осіб із м'якими ліберальними душами" — це найбільш контроверсійний, неофашистський місячник, якого слід було б „спалювати публічно на вогнищі".

Спочатку в мене було упередження до цього журналу з уваги на це, що його друкують для окремого типу професійних вояків, який можна винайміти — ради прослави і грошей". Але переглянувши кілька річників цього журналу — в мене дещо змінилася думка про цих „наємних вояків", зокрема коли я познайомився із „Мілітарними, фаховими посібними підручниками", що їх видає це видавництво.

Не менше цікавим, як виходить із заяви редакційної колеґії, — є факт, що за їхнім посередництвом можна підшукати інструкторів і вояків для усяких родів і типів зброї, — з єдиним тільки і неодмінним застереженням, що ті вояки ніколи не служитимуть комуністичній справі.

Наше „вояцьке кредо", — заявив начальний редактор Б. К. Бравн, — „Беттер дед, ден ред!" Цей журнал також збирає фонди в підтримці афганістанських повстанців, а репортажі в ньому — про боротьбу в Афганістані — може найцікавіше і найбільш ділово передавані з усього матеріялу, що можна знайти про цю країну. Те саме і відноситься до репортажів про інші країни, в яких ведеться боротьба проти комуністичної диверсії.

На кожній черговій сторінці журналу після підзаголовку надруковано такі заклики: „Будь професіоналом !"; передплативши журнал, ти довідаєшся про: 1) Техніку і як себе зберегти; 2) розвиток і здобутки у новій зброї, про які ніхто не заподає окремо і з такою точністю; 3) Африку, Східню Азію і Латинську Америку. Тож, купуйте журнал-джерело для професійних вояків, наємних добровільців — активних у містах і пралісах, бо з нього довідаєтеся про військові дії, про які ніхто і ніколи не напише з такою фаховістю і точністю як „Солджер оф Форчюн".

Може найбільше про те, якого напрямку є цей журнал, свідчать ось деякі його оголошення: „Коли ви є комуністичним літуном і хочете перелетіти на Захід в Афганістані, Камбоджі, чи Ляосі з вантажем отруйної біологічної зброї, тобто смертоносних газів, ми маємо для вас пропозицію: Ми заплатимо вам, як перебіжчикові 100,000 долярів у чистому золоті, або у такій валюті, яку ви забажаєте.

„Ми маємо на меті, — наголошує начальний редактор журналу, — доказати представникам ОН, що під впливом Москви, досить показна кількість з них не вірить у те, що Совєтський Союз вживав смертоносний газ у кількох плящдармах воєнних дій, заявляючи, що це „брехлива вигадка Америки".

Або таке оголошення: „Шукаємо кількох інструкторів, спеціялістів до підводних вибухово розривних акцій. Оплата за домовленням, а в це входить засаднича, дуже висока, платня та окремі винагороди за кожне переведене знищення ворожих споруд".

Або ще одне: „Країна, яка поборює насланих з Куби комуністичних вожаків і їхніх місцевих збаламучених поплентачів, шукає інструкторів для обслуговування важких міномeтів і легких базук. Винагорода в залежності до досвіду і в такій валюті, яку ви собі забажаєте. Конечність: обов'язково говорити по-еспанському".

У деякій американській пресі появилися застереження щодо етичної вартости цього журналу, але видавці його відповідають таке: „Ми є окремим типом журналістів. Ми передаємо щось більше, як самі тільки звіти — про те, що і де трапилося. Ми втягнені в таку дію, яка може імпонувати, захоплювати, а навіть і фасцинувати „шукачів правдивих професійних пригод". Чим тільки можемо, ми намагаємося допомогти Заходові. Але останньо журнал найшов таки справжніх „нестерпних ворогів", а це в Ассоціяції громадян для збереження миру, яка внесла навіть до суду позов, обвинувативши журнал в цьому, що він рекрутує у ЗСА наємних вояків-добровільців — яких вони називають „мерсенаріс" — для боротьби в чужих країнах. За цього роду проступок грозить кара 1,000 долярів, або один-два роки тюрми.

УРЯД ПРЕМ'ЄРА РОБЕРТА МУҐАБЕ В ЗІМБАБВЕ, колишній британській колонії Родезія, зарядив конфіскату майна партії, яку очолює член того самого уряду Джошуа Нкомо. Ця конфіската започаткувала новий етап внутрішньої боротьби в Зімбабве, в якій головними противниками є Муґабе й Нкомо. Безпосередньою причиною конфіскати майна партії Нкомо було те, що на її великих посілостях знайдено магазини зброї й амуніції та підготовані випадові бази для партизанських загонів. Партія Нкомо, як і партія прем'єра Муґабе, складається у першу чергу з колишніх чорних партизан. Партизани Муґабе склали зброю на заклик уряду, бо їхній провідник Муґабе є прем'єром, а цілий керівний склад уряду — це здебільшого колишні командири й партизани з цієї групи. Групі Нкомо дісталися тільки рештки, й з того приводу її члени не лише незадоволені, але й приготовляли державний збройний переворот. Підготову перевороту групи Нкомо перервали кроки уряду, який не тільки зарядив ревізії й конфіскати на посілостях цієї партії, але підготовляє ширшу акцію арештів лідерів цієї змови.

Ірена Ванчицька

МАСКОВИЙ БАЛЬ

Редактор Вадим Губицький був сьогодні в лихому настрою. Останньо притраплялося це йому досить часто, а від того часу як лікар заборонив пити горілку, він зовсім втратив охоту до життя. Давніше стрічався зі знайомими у ресторані чи клюбі і за чаркою проводив час, забуваючи про свою самоту, а тепер куди йому втікати з порожньої хати. От і сьогодні завчасно прийшов на баль. Ні, не для розривки, а з обов'язку, щоби опісля написати звідомлення в пресі.

На залі були ще майже пустки, тільки пані комітетові приготовляли перекуски і спокусливий запах дражнив головного редактора, бо лікар після докладної перевірки здоров'я, заборонив не тільки алькогольні напитки, але й приписав строгу дієту.

— Не їсти, не пити, не мати ніяких приємностей, навіщо здалося таке життя — і він почав ходити нервовими кроками по блискучім паркеті. Все його дражнило. І звуки оркестри, що відбувала пробу, і метушня готелевої прислуги, навіть голосні розмови пань комітетових, особливо дзвінкий голос одної, яку кликали Ганнуся. Це ім'я чомусь дуже дражнило редактора.

— Скільки різних імен, а у нас як не Маруся то Ганнуся, Чи ж не кращі є імена Роксоляна, Діяна, Адріяна? Живемо в модерних часах у передовій країні світу і час пристосуватися до обставин — бурчав редактор.

Втомившися скорим ходом, Вадим Губицький присів у кутку і задумався.

— Вміти пристосуватися до обставин — це велика майстерність. У житті так, як у картах треба все обраховувати, скомбінувати, обдумати — один нерозважний тяг і ти програв. —

От він Вадим ціле життя старався не робити нерозважних кроків, а проте програв. Правда війну перебув щасливо, ходив поміж кулі і жодна його не зачепила, а потім будучи студентом в університеті, також не зазнав біди. Поводження у жінок мав велике, але женитися не хотів. Пощо брати тягар на плечі? Утримання родини коштує багато грошей, гаруй від ранку до ночі і кінців не пов'яжеш. Він бачив як боролися з недостатками його товариші. Виживити, одягнути, дати освіту дітям тут в цій країні, де життя таке дороге, не спати по ночах, журитися у якім товаристві перебувають діти, чи не зійшли на злу дорогу — ні, такі перспективи Вадимові не усміхалися. Він ніяк не може зрозуміти як один з його товаришів уважав за велике щастя, що вивів „у люди" четверо дітей, а тепер ще допомагає внукам.

— Кожний сприймає щастя по своєму, — думав Губицький. Він — Вадим знаходив вдоволення у веселім безтурботнім товаристві, у цікавих подорожах по світі, у дорогих одягах і гарній хатній обстановці. Але це все його радувало поки був молодий, та з роками затирався блеск, приходила отяжілість, знеохота, а вкінці пустка і самота.

— Кому він потрібний — тепер хворий, нудний, нервовий чоловік?

Гамір і веселі розмови вказували, що балеві гості заповняють залю. Оркестра заграла настроєвого вальса і в ґраціозному танку попливли пари. Редактор Губицький цікаво приглядався дивовижним строям і давав належне признання людській вигадливости. Перед очима пересувалися пишні квіти, скромно схиляли голови одаліски, елеґантно порушувалися маркізи і лорди, бадьоро ударяли об блискучий паркет чобітки бояринь і вихром летіли козацькі старшини.

Годинник вибив північ і члени жюрі почали радити, кому признати нагороду за найкращі і найцікавіші строї. Тяжко було вирішити, бож безліч пар перейшло через залю. У цій повені строїв очі багатьох були звернені на молоду, струнку еспанку, яка, віялом закривши обличчя, ґраціозно перейшла перед комісією. Її однозгідно вибрали королевою балю і це рішення жюрі всі прийняли гучними оплесками.

Редактор Губицький так захопився чарівною еспанкою, що, забувши про свою самоту і жаль, бадьорим кроком перейшов велику залю і затримався біля столика, де в товаристві сиділа молода еспанка.

—Пробачте що перерву вам приємну забаву, однак моїм обов'язком є відбути інтерв'ю, щоби написати в пресі про королеву сьогоднішнього балю, — ґалянтно кланяючись промовив редактор.

— Молода красуня привіталася і перше на що він звернув увагу були очі — великі, чорні, м'які мов шовк, теплі і щирі, що дуже когось йому пригадували. Редактор скоро дізнався, що вона зветься Інес Родріґез і що недавно прибула з Мадриду, де закінчила медичні студії і тут в одному з місцевих шпиталів відбуває практику. На запит, чому така ніжна, гарна дівчина вибрала тяжку професію відповіла.

— Допомагати найбільше потребуючим, страждаючим — було ціллю мого життя. Мої батьки бажали, щоби я студіювала журналістику. Писати в пресі про трагедії, нещастя, горе ближніх, це легко, але облегшувати болі і терпіння, особливо коли перед вами безвиглядна недуга, це часом понад сили. Але яке вдоволення, яке щастя, коли лікар поборов недугу, коли бачить бліду усмішку, чує тихі слова подяки від пацієнта.

Молода дівчина з далекої Еспанії відразу здобула симпатію редактора Губицького і на друге питання, де вона навчилася так гарно говорити по-українськи сказала.

— Мій батько був еспанцем, але матуся є українка і любов до рідного защепила мені змалку. Я не Інес, мене тільки так звали подруги, а мати кличе мене Ганнусею. Моя матуся приїхала до Еспанії зі соняшної України, яку мусіла покинути під час війни, щоби зберегти життя. Вона розкаже вам більше про моїх предків. Ось вона сидить там за столиком — і рукою показала на самітню жінку у строю французької дами.

Редактор прощаючись, низько схилив голову, і попрямував до вказаного столика, щоби закінчити це дивне інтерв'ю. Якась сила тягнула його, чомусь хотілося більше почути про життя цієї загадкової еспанки.

„Французька дама" свобідно привіталася і на превелике здивування Губицького сказала: — Прошу, сідай Вадиме. Я зразу пізнала тебе, навіть не дуже ти змінився, хоча з того часу як ми бачилися останньо минуло майже чверть століття.

Редактор трохи не впав, забракло йому віддиху і слів, а холодний піт покрив гарне, високе чоло. Протер очі рукою, наче не вірив собі.

— Так, Вадиме, це я колишня Ганнуся, а Інез є моя донька. Сідай, це вже все позаду. Як бачиш добрий Господь допоміг виростити таку хорошу дівчину. А тоді здавалося, що вже нема виходу, різне приходило до голови, були

(Закінчення на стор. 3)

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 4 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загроженим голодом, холодом і недугами братів і сестер українців у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, секретаря Вашого Відділу, або перешліть на адреси:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

У БЕЗПОСЕРЕДНІЙ КОНФРОНТАЦІЇ З віцепрезидентом Джорджом Бушом, який прибув до Бол Гарбор на Флориду, щоб виголосити привітання для репрезентантів робітництва згуртованого у профспілці Американської федерації праці, Конґресі індустріяльних організацій, Лейн Кирклeнд, президент цієї профспілки, знову обвинуватив Адміністрацію президента Роналда Реґена у небезпечних експериментах в економії, які не тільки збільшують відсоток безробіття, але сильно вдаряють по кишенях незаможних американців. Буш не згадував у своєму привітальному слові про сильні атаки профспілкових діячів на президента Р. Реґена, а тільки натяком дав до зрозуміння, що речники АФЛ-КІО не зрозуміли ідей Президента і тому не дали йому навіть признання за позитивні досягнення.

В Гамбурґу...

(Закінчення зі стор. 1)

подала до публічного відома й відмовилася давати будь-які інформації на запити, чи Ая переслухувано та в яких справах. Німецька поліція повідомила тільки коротко, що вона очікує дальших інформацій від турецької поліції з метою розпочати процес ектрадиції Ая в руки турків.

При нагоді арешту Ая німецька преса, а в слід за нею й преса інших европейських держав почала ширше писати про замах на Папу. Незважаючи на брак докладніших даних, італійська поліція, яка вела слідство проти Аджі, послідовно підкреслювала своє переконання, що в замаху брало участь більше осіб та що йдеться про змову, а не виступ однієї людини, яка заініціювала й перевела сама цей злочин.

Турецька поліція має чимале дос'є Ая і Аджі і на підставі провірених даних вона твердить, що ті обидва терористи були близькими приятелями, часто перебували разом і часто взаємно допомагали собі. Хоч у різних часах вони заступали інші погляди, то це на думку поліції був радше тактичний камуфляж, а не дійсний стан. Аджа ні в поліційному слідстві, ні на суді не подав ніяких інформацій, чи він мав спільників, навпаки, він це послідовно заперечував. Одначе пороблені різними аматорами світлини на місці й у сусідстві замаху на папу виявили присутність іншої особи, чи осіб — про що ще й тепер італійська поліція не хоче дати докладніших інформацій — і ту особу співробітники щоденника „Міллієт" у Стамбулі, редактора якого вбив Аджа й за те був засуджений на кару смерти, зідентифікували власне як Омера Ая. Турецька поліція на тій підставі розписала гончі листи за ним, хоч зі свого боку дефінітивно не потвердила, ані не заперечила його ідентифікації. Зате турецька поліція ствердила, що після втечі засудженого на смерть Аджі з тюрми за кордон, зник з Туреччини також Ай. Де він перебував за ті роки та з чого жив, поліція не має точніших даних, але підозріває, що він здебільшого перебував у Західній Німеччинї.

Масковий баль

(Закінчення зі стор. 2)

хвилини, що я хотіла покінчити з життям. Та добрі люди допомогли. Тоді як ти так несподівано і безслідно втік, чесний еспанець одружився зі мною, Прийняв Ганнусю і любив її як свою дитину. Недавно мій чоловік помер і ми, затуживши за своїми людьми, переїхали з Еспанії до цього міста. Я ніколи не думала, що зустріну тебе тут серед таких особливих обставин. — Вона замовкла бо сказала вже все і здавалося, що хотіла закінчити цю неприємну розмову, але Вадим набравши відваги, почав оправдувати себе.

— Тоді я був студентом без праці, без засобів до життя і боявся закладати родину, сам бродяга, до цього на чужині. А тепер я на становищі, маю прискладані гроші, гарний дім, повагу в громаді, тепер... — він пристанув говорити, — чи не можна б мій каригідний вчинок направити, сказати всю правду Ганнусі, вона має добре серце і простить негідного батька.

— Ні Вадиме — впала відповідь. — Саме тепер цього зробити не можна. Ганнуся має нареченого, якого любить і шанує і, дізнавшись правду, могла би захитатися її віра в шляхетність і чесність мужчин. Бачиш ми жінки прощаємо чоловікам все: шорстку поведінку, байдужість, навіть зраду, тільки нікчемности не можемо простити. Мужчина мусить мати відвагу понести наслідки за свої вчинки.

Він пробував ще щось сказати, але до столика підійшло товариство і, перепросивши, забрало „французьку даму" зі собою.

Масковий баль поволі кінчався. Втомлені гості почали опускати залю і рухомими сходами їхали в підвал, де стояли їхні автомобілі. Редактор Губицький станув за колюмною і обсервував як виходили розбавлені пари, підхмелені „маркізи" і „бояри", хитаючись на ногах ступали непевно і шукали за дамами „з казки". Ось недавно розкішний мак, опустив свої зів'ялі пелюстки, а чарівна пишна рожа, схиливши голову, тяжким кроком прямувала до виходу. Здавалося, ніхто не хотів повертатися до дійсности, до буденних проблем, плачення рахунків, домашніх клопотів і непорозумінь.

Очі редактора пильно слідкували за одною парою. Ось вийшла його Ганнуся в товаристві молодого мужчини, весела, щаслива. Стала і чекала поки її ескорт під'їде автом і допоможе сісти.

Вадимові зробилося страшно. — Боже, скільки нетверезих водіїв буде сьогодні на шляхах, а в авті їде його скарб, його Ганнуся. І забуваючи, як недавно сам сідав за керівницю підхмелений,–підняв руку і зробив знак хреста над білим автомобілем. — Боже, провадь мою дитину — прошепотів і схилив втомлену голову на зимну колюмну.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

має честь запросити Вас на

ДОПОВІДЬ

ОМЕЛЯНА ПРІЦАКА

Професора Катедри Історії України ім. Грушевського та Директора Українського Інституту Гарвардського Університету

на тему:

„ПОЧАТОК КИЄВА — КОЛИ І ЯК ВИНИК КНЯЖИЙ ГОРОД?"

(ВІДКРИТТЯ ЦИКЛУ: „КИЇВСЬКІ ВИКЛАДИ")

Доповідь відбудеться **в неділю, 28-го лютого 1982 р., о 2-ій год. дня, в будинку Академії,** 206 Захід 100-та вул., **Ню Йорк, Н. Й.**

(Слідуюча доповідь: Проф. І. КОРОПЕЦЬКИЙ про економічну науку в українських університетах перед Революцією — неділя, 7-го березня ц. р.)

Успішними...

(Закінчення зі стор. 1)

і проф. Володимир Кальдаровський з Мюнхену. До Головної Ради обрано 14 членів, провідних діячів патріярхального руху з різних країн; Контрольну комісію очолив проф. д-р П. Зелений, якого вибрано також почесним членом УПСО, а Товариський Суд — проф. Юрій Старосольський з Вашінґтону.

Рішенням З'їзду перенесено Осідок Президії на найближчі три роки до Дітройту.

Одночасно 16-го лютого відбувалися наради Товариства священиків св. Андрея, а також засідання професорів Українського Католицького Університету у справі наукового відзначення ювілею 1000-ліття.

Прочани з понад 12-ох країн, — від Австралії починаючи до Польщі, — у числі біля 450 осіб (без римської колонії), мали дещо часу також на відвідини Риму. Деякі групи були вже прийняті на авдієнції Блаженнішим Патріярхом.

До Риму наспіло багато привітань і телеграм як також з'їхалася низка представників українського громадського, культурного й політичного життя. Також чужа преса виявляє зацікавлення цими українськими врочистостями у Римі.

А-пропо...

(Продовження зі стор. 2)

лють кудись у глибоку провінцію, а тому вона вже сьогодні „відплачується".

Якщо все це так, то й не дивниця, що її немає на фото, а раз немає, то, мабуть, і іншим „не полагалось"... Зрештою без неї воно було б доволі ненормально і навіть неприлично, а головно „неполітично".

Якщо ж йдеться про чисто фамілійний аспект цієї справи, то все ж таки Брежнєви мають більше щастя із своєю донькою, ніж деякі інші совєтські керівники і в минулому (діти Сталіна) і в сучасному. Взяти б хоча „нашого" київського 1-го секретаря ЦК КПУ Володимира Щербицького: як загально говорять в Києві, удався йому синаша, що ще в молодих роках відбув „стажорку" і алькоголіка і наркомана, і навіть мусів папаша вигороджувати його із вбивства, за яке інших посудили. Так що Брежнєвим не нарікати.

Інша справа, що з точки зору марксизму-ленінізму, „партійності", „комуністичної моральності" ітд, ітп, „в умовах розвитку заавансованого соціялізму" — це ще питання, що краще...

НОВАКІВСЬКИЙ — А НЕ НИЖАНКІВСЬКИЙ

У статті Івана Кедрина — „Едвард Козак — унікальна особистість в історії культури" („Свобода" ч.31, з18-го лютого ц.р.) закралася друкарська помилка, надруковано: „...студіював у мистецькій школі славетного Нестора Нижанківського", а має бути: „...студіював у мистецькій школі славетного Олекси Новаківського". — Ред.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

СТЕЙТОВИЙ КОМІТЕТ у НЮ ДЖЕРЗІ ВІДЗНАЧЕННЯ УРОДИН ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

повідомляє, що

ЗГОЛОШЕННЯ ПРИВІТІВ ДЛЯ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА в ЮВІЛЕЙНІЙ КНИЗІ

продовжено до 24-го лютого 1982 р.

Замовлення просимо висилати на адресу:

MR. WASYL HNATIW
76 Mountain View Place, Newark, N.J. 07106.
Тел.: (201) 374-2574

В глибокому смутку ділимося нашим болем з Приятелями і Знайомими, що дня 6-го лютого 1982 р. Бог покликав до себе нашого Дорогого

ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І БРАТА

після тяжкої недуги

СВ. П.

ФЕДОРА КОРШЕНЮКА

син Петра і Марії, уроджений в Рівному на Волині 1921 р., учасник перших частин УПА на Волині, член ОУН на Рідних Землях і в Німеччині (опікум „вуйко" Наталки і Андрійка).

Добродій Української Православної Церкви св. Володимира в Гартфорді, Конн.

Вирізбив і подарував вівтар (традиційного Мазепинського стилю) та більшість церковного устаткування.

Засновник СУМ-А і Кооперативи СУМ-А в Гартфорді.

Брав участь і був нагороджений кількократно на мистецьких виставках в скульптурі в Новій Англії.

Член "Simsbury Historical Society", Farmington Art Center, Gallery on Green in Conton.

Також мистець індустріяльних виставок з рамени Display Workshop в Америці і за кордоном.

ПАНАХИДА відбулася 6-го лютого 1982 р. в похоронному заведенні Талярського — "Maple Hill" в Гартфорді.

ПОХОРОН відбувся 7-го лютого 1982 р. з церкви св. Володимира в Гартфорді, на цвинтар в Simsbury, Conn.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
донька — НАТАЛКА з мужем
на Україні — сестри: АНЯ І НІНА

Замість квітів, просимо складати пожертви на:

United Ukrainian Relief Committee
1312 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141
або
Legal Fund for Defense of Ukrainians, ct. 6321
Ukrainian Savings and Loan Ass'n
1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

ДОПОВНЕННЯ

У посмертній згадці (некролог) за

бл. п. о. Архипресвітера Василя Осташа

з Рочестеру, що було поміщене у Свободі ч. 20 за 2 лютого 1982 р., ми через недогляд, не подали, що в похоронних Богослуженнях брав участь також

ВЧ. Митрофорний Протоієрей Федір Коваленко

— парох УПЦеркви Покрови Пресвятої Богородиці в Рочестері, за що пробачається Комітет Парафії Богоявлення Господнього в Рочестері.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

моєї Дорогої і Незабутньої

ДРУЖИНИ

бл. п.

ДАРІЇ ЯРОСЛАВСЬКОЇ СТОЛЯРЧУК

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 22 лютого 1982 р., о год. 8-ій ранку в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Прошу в цей день про молитви за спокій душі Покійної.

Чоловік — РОМАН

У ТРИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

НАШОГО ДОРОГОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО

ПОЛКОВНИКА АРМІЇ УНР

у суботу, 27-го лютого 1982 року, о год. 6:30 веч. в церкві св. Андрія в Дітройті, Миш.

буде відслужена

ПАНАХИДА

Всіх Знайомих просимо помолитися в цей день за спокій Його Душі.

РОДИНА

УСО „Тризуб" відбуде Річні збори

Філядельфія, Па. (с.г.) Управа УСО „Тризуб" у Філядельфії інформує, що 32-гі Річні загальні збори відбудуться у неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 2-ій по полудні у власній залі при 4930 П. Брод вулиці.

Знаємо що всі громадські установи чи організації відбувають раз в рік річні загальні збори для переведення аналізи — перевірки пробленої праці в звітовому часі. Під час Річних зборів „Тризуба" також будуть члени Управи звітувати про виконану многогранну працю у звітовому часі, але найважливішою точкою зборів буде намічення і затвердження пляну праці на біжучий 1982 рік. Від наміченого пляну праці й повного його виконання буде залежати майбутність того Славного спортового Осередку. Пишемо з великої букви Славного, бо таким „Тризуб" був і ним є далі. Немає іншого спортового Осередку в українській діяспорі, щоби так, як „Тризуб" був мистцем Америки в копаному м'ячі в роках 1960, 1961, 1963, і 1967, а відтак мистцем Американської Ліги в роках 1961, 1962, 1963 і 1964. Також нема під теперішню пору іншого українського спортового осередку в Америці, щоб мав імпозантний власний двоповерховий дім, 35-акрову посілість на передферіях і будував модерний репрезентаційний клюб на власній землі в Гошам, Па. Вартість землі і клюбів виносить сотні й сотні тисяч долярів, але лихо в тому, що Осередок має поважне задовження на сплату землі й будови Спортового Клюбу.

Діюча Управа під керівництвом молодого енергійного голови інж. Ігора Чижовича робить всі заходи, щоби клюб був викінчений перед спортовим сезоном, та, на жаль, перешкодою є фінанси. Всі ми знаємо, що українські спортові Осередки в більшості втримуються з пожертв батьків дітей, які займаються спортом, пожертв симпатиків спорту й час від часу — громадських установ та Братських Союзів. І коли б „Тризуб" зараз мав кілька сотень таких добродіїв-симпатиків, то модерний клюб в Горшам був би негайно викінчений і відданий до вжитку українським установам й організаціям. Доказом того є заля Клюбу при 4930 П. Брод вулиці у Філядельфії, з якої користають всі установи і організації майже безкоштовно.

Управа „Тризуба" інформує, що на викінчення клюбу в Горшамі потрібно біля 40,000 долярів, і якщо знайдуться добродії, а також громадські установи, що прийдуть з фінансовою допомогою, то він буде закінчений перед спортовим сезоном і це буде гордістю не лице тризубівців, але й усієї української громади філядельфійської метрополії й околиці. Викінчення клюбу є конечним не лише з престижевої точки зору, але ще важливішим є затримати при Осередку молодь, яка з посвятою віддає себе для „Тризуба". Чи це не є гордість для Управи „Тризуба", що коли інші молоді хлопці й дівчата байдакують і сидять при телевізійних апаратах або слухають „рак енд ролл мюзік", при „Тризубі" існує 10 команд спорту. Хлопці у віці від 7-ми до 19-ти років належать до груп копаного м'яча. Є також старші грачі, які у першій дивізії здобули п'яте місце між 10-ма дружинами. Є також дві групи в резерві. А коли говорити про жінок, то „Тризуб" має чим похвалитися: секція жіночої відбиванки є на першому місці. Не можна поминути й того, що при „Тризубі" від років діє шахова ланка.

Коли взяти під увагу віддану працю проводу Осередку „Тризуба" і тих, що займаються вихованням молоді — доросту (а таких при „Тризубі" є півтори сотні), то справді їм належиться пошана й признання від громади. Не є таємницею, що під сучасну пору нелегко втримати нашу молодь при наших установах, а тут молоді тризубівці, що є вже внуками тих, що клали гранітові підвалини під „Тризуб" 32 роки тому, й далі на зеленій мураві своїми успіхами пропагують, що в Америці існує український спорт.

Враховуючи всі позитиви на протязі існування „Тризуба", Управа, як і раніше робила, апелює до своїх земляків та різних установ, а головно тих, які розпоряджають фінансами, прийти з фінансовою допомогою. Шукаємо 200 добродіїв по 200 долярів кожний, і клюб буде викінчений. Кличемо тих, що колись змагались на зеленій траві, а тепер „підтоптались" і не можуть вганяти за м'ячем, але фінансово можуть допомогти.

Всіх членів „Тризуба" запрошуємо до участи у зборах у неділю, 21-го лютого .

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи", англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 9

Д-р Р.Курилас, Репід Сити	17,00
І.Гута, Трой	12,00
О.Кулицький, Монтреаль	12,00
М. Лялька, Вестон	12,00
М.Миколаєнко, Мт. Реніє	12,00
М.Тарнавська, Моравія	12,00
Т.Шлапак, Пітерсбург	10,00
Т.Волох, Торонто	9,00
В. Бойко, Лос Анджелес	8,00
Р. Заплітний, Бетл Крік	8,00
Д-р Я.Рожанковський, Енглвуд	8,00
І. Бекерський, Таксідо	7,00
О. Бусько, Парма Гайтс	7,00
В.Возьний, Гемпстед	7,00
С. Ґамула, Сарнія	7,00
О. Дідух, Перфонд	7,00
А. Ковальчук, Айслінґтон	7,00
Д-р Б.Лотоцький, Де Веліґост, Денвер	7,00
О. Лупань, Філядельфія	7,00
М. Мулькевич, Балтімор	7,00
І. Настюк, Юнйон	7,00
М. Павлюк, Твін Лейкс	7,00
Т. Карпюк, Дітройт	6,15
П. Родак, Торонто	5,00
В. Ґавур, Торонто	4,00
Д. Запар, Вайнленд	4,00
А. Рибалт, Янґставн	4,00
М. Велич, Сиракюз	3,00
М. Кінаш, Дітройт	3,00
Б. Ковалик, Тоонто	3,00
Л. Петренко, Фінікс	3,00
М. Сверида, Рочестер	3,00
В. Альбощий, Монтреаль	2,00
І. Бабяк, Філядельфія	2,00
Й.Баланецький, Дельтона	2,00
Л. Балей, Санленд	2,00
Є. Барилка, Філядельфія	2,00
О. Бица, Ст. Кетрінс	2,00
Й. Боровський, Філядельфія	2,00
С. Брезіцька, Ню Гейвен	2,00
І. Була, Ессекс Джкт.	2,00
Г. Ваверчук, Торонто	2,00
С. Василишин, Велленд	2,00
В. Вацик, Айслінґтон	2,00
Р. Волощук, Джерзі Сити	2,00
В. Воронка, Кліфтон	2,00
Р. Гарас, Бетлегем	2,00
В. Гарасим, Філядельфія	2,00
М. Гойдиш, Ню Йорк	2,00
І.Гуцуляк, Вашінґтон	2,00
І. Демків, Асторія	2,00
Д. Дидик, Фінікс	2,00
О. Т. Дурбак, Акрон	2,00
А. Житинський, Фінікс	2,00
І. Жовнірович, Статен Айленд	2,00
А. Закревський, Мидл Виледж	2,00
М. Зобнів, Піксвілл	2,00
Л. Караман, Ленсдейл	2,00
І. Кефор, Ню Йорк	2,00
І. Клек, Фервю Парк	2,00
Л. Кобринський, Броссард	2,00
І. Коноба, Арлінґтон	2,00
Д. Костинюк, Флинт	2,00
Д-р Ю.Крижанівський, Ню Виндсор	2,00
Д.Крижановський, Лонґ Айленд Сити	2,00
Й. Кузбит, Вайтстон	2,00
О.Кузів, Ваяндот	2,00
Я. Кукіль, Гартфорд	2,00
В.Лехман, Брукфілд	2,00
П.Марфей, Гемтремк	2,00
Л.Масенец, Чисгольм	2,00
С.Михайлів, Форт Лаєн	2,00
І.Мовчан, Монтреаль	2,00
Т.Мороз, Олифант	2,00
Е.Мурований, Милвілл	2,00
Проф. О.Оглоблин Лудлов	2,00
Я.Нестерук, Гартфорд	2,00
І.Олійник, Бет	2,00
І.Павлюк, Твін Лейкс	2,00
М.Попович, Парма	2,00
М. Ракочий, Монтреаль	2,00
А.Рамас, Ля Саль	2,00
М.Рубич, Емблер	2,00
С.Серабин, Лонґ Айленд Сити	2,00
М.Середа, Філядельфія	2,00
І.Смолій, Ютика	2,00
В.Ткач, Ірвінґтон	2,00
О.Фіріщак, Чикаґо	2,00
Й.Фуґа, Марльтон	2,00
О.Фуртак, Торонто	2,00
М.Ханас, Бруклин	2,00
М.Хитра, Елізабет	2,00
І.Хома, Бруклин	2,00
І.Хомко, Пассейк	2,00
Е.Шкурат, Ст.Мішел	2,00
Т.Шмотолоха, Кергонксон	2,00
А.Юзвяк, Ст.Авґустін	2,00
В.Ягла, Гетборо	2,00
В.Яримович, Йорк	2,00
Ю.Олекса, Філядельфія	2,00

ПРОПУЩЕНО РЯДОК

У дописі про святкування січневих роковин у Честері, Па., авторства Володимира Сича, („Свобода" ч. 27 з 11-го лютого), в уступі, де мова про „гостя з Вашінґтону Дейвида Д. Нюсома...", випав рядок, що змінило зміст допису. Повторюємо цей уступ: „Окремо треба згадати про гостя з Вашінґтону Дейвида Нюсома, який все своє життя провів у державній службі на різних постах, при чому, за адміністрації президента Картера він був заступником державного секретаря для політичних справ. Зараз він працює в дипломатичному інституті при Джорджтавнському університеті у Вашінґтоні". — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПОНЕДІЛОК, 22-го ЛЮТОГО 1982 р.

Монтреаль, Канада. Звичайні річні збори Т-ва ім. сот. Ю. Головінського 473-ій Відд., о год. 7:30 веч. в залі Укр. Нац. Об'єдн., 405 Вермонт вул. Захід за статутовим порядком нарад. На зборах буде вибір нової Управи та делеґатів на 30 Конвенцію УНС, що відбудеться 24-го травня 1982 р. в м. Рочестері, Н. Й. Проситься чл. взяти участь. О. К. Винницький, гол., Віра Баніт, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛЮТОГО 1982 р.

Чикаґо, Ілл. Річні загальні збори Т-ва ім. Андрея Шептицького при ООЧСУ 131-ий Відд., о год. 7:30 веч. в домі СУМ-у при 2457 В. Чикаґо Авеню. Після річних зборів відбудеться вибір делеґатів на 30-ту Конвенцію УНС. До участи у зборах заклика-ється все наше членство. Ю. Верещак, гол., інж. Л. Бóднар, секр.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва Дністер 430 Відд., о год. 7-ій веч. в Домі Української Молоді при 4949 Н. Олд Йорк вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір Управи і К. Комісії на 1982 р. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґатів і заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. Дир. І. Скальчук, гол., І. Кнігницький, секр.

СУБОТА, 27-го ЛЮТОГО 1982 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні збори 86-го Відд. — Український Спортовий Клюб в Ню Йорку, о год. 7-ій веч, в домівці УСК-у при 122 Друга Авеню в Ню Йорку. На порядку: звіт Управи, вибір нової на 1982 р. та вибір делеґата і його заступника на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути на збори. Ст. Качмарський, гол., І. Серант, секр.

Ню Гейвен, Конн. Збори для вибору делеґатів на 30-ту Конвенцію УНС Т-ва ім. през. Волошина 414-ий Відд., о год. 7-ій веч. в домівці УНДому при 162 Day St. якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться годину пізніше.
І. Телюк, секр.

Ворен, Миш. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка 146-ий Відд., о год. 6:30 веч. в Українському Культ. Центрі, 2661 Раєн, Ворен, Миш. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової Управи на 1982 р. Після річних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґатів і заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. Управа.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 239-ий Відд., о год. 2:30 по пол. в домі Округи УНС при 5004 Олд Йорк Рд. На порядку: звіти за минулий рік, дискусія, вибір нової Управи на 1982 р. та вибір делеґата на 30-ту Конвенцію УНСА. Якщо на означений час не буде приписане статутом число членів, збори відбудуться з півгодинним спізненням. Проситься чл. прибути. Управа.